

Trapp med tre nyanser

Trappa i den store gangen snor seg fint opp fra første til andre etasje. Den er malt i tre ulike grånyanser, helt i tråd med tradisjonene for et hus fra 1700-tallet.

Av Bjørg Owren/ifi.no, ifi.no

Veggene i rommet er varmgule, taket og vinduene hvite, og dørene er brukket mot en anelse grått. Det er mange farger, men helheten virker varm og rolig – nesten litt verdig. Vi kjenner at vi kommer inn i et hus med sjel og karakter.

Farger et viktig verktøy

Det er interiørarkitekt Tomas Gjetmundsen som har fargesatt gangen og trappa. Fargene er verken tilfeldig valgt eller plassert. Interiørarkitekten spiller på farger for å skape atmosfære og vise kvalitetene i rommet.

– Det er fristende å gjøre noe ekstra ut av en pen trapp, men her forklarer fargene også trappas oppbygging, sier han.

De ulike delene av trappa som håndløperen, megleren (stokken i starten på trappen), og balustrene (spilene) er markert med ulike nyanser i en gråfargeskala og viser hvilke elementer som hører sammen.

– Håndløperen går over i megleren, de hører på en måte sammen og bør ha samme farge. Den mørke grå fargen strammer opp og holder de lyse og lette balustrene på plass.

TRINN: Trinn og vanger er malt i samme mellomgrå nyanse.

LYS: Lyset fra vinduene i gangen lyser opp gulfargen i trappa.

Takfarge under trappa

Selve trappa med vanger og trinn er malt i en mellomgrå nyanse, mens undersiden er hvit som taket. Hva er logikken her?

- Det er ingen regel at overside og underside på ei trapp må være lik, forklarer han.
- Undersiden kunne vært malt som resten av trappa, men den dominerer mye av rommet og ved å male den hvit som taket får den større letthet og kroken under blir lysere.

UNDERSIDEN: Undersiden er hvitmalt, akkurat som taket. Da blir trappen lettere og kroken blir lysere.

SKALA: Det er spilt på et stort register grånyanser fra det mørkeste til det lyseste. Selv i et lyst rom må det inn noe mørkt som kontrast.

Brannmuren er dempet

Ved første øyekast ser det ut som tak, vinduer, dører og brannmur er i samme farge, en løsning mange ville valgt. Men ikke her.

– Tak, vindu og vindusomramming hører sammen og har fått samme hvitfarge. Dørene er et eget element som markeres med en nyanse gråere enn taket.

Når det gjelder brannmur kan Gjetmundsen fortelle at i hus fra denne epoken ble de ofte framhevet med marmorering. I denne gangen var det ønskelig å tone muren ned, så den ble malt i en grånyanse brukket mot steingrått. Når den er mørkere enn dørene og vinduene synker den mer mot veggen, men markere likevel at det er mur.

TRADISJON: Fargesettingen er inspirert av den rådende stilen da huset ble bygget på 1700-tallet. Taket og vinduene er malt i samme hvitfarge, Y 0604-Y26R, en anelse mer rød enn eggehvitt. Dørene er brukket i en nyanse mer grå, nærmere S 1502-Y.

Framheve eller dempe

– Farger er et verktøy du kan bruke for å framheve, dempe, understreke og skape stemning og atmosfære, sier han.

I dette rommet er de ulike elementene som tak, vegger, brannmur, vinduer, dører og gulv markert med ulike farger. Det er ingen sterke kontraster, men en palett med fin samklang som en musikkakkord.

– Vi skal se hva som er hva, uten at det må bli urolig og bråkete, sier interiørarkitekten.

ORIGINAL: Loftsdøren, som er typisk rokokko, har overlevd moderniseringene da de lave og brede dørene ble erstattet med høye dører og flere speil.

Ingen kopi

Fargene er ingen kopi av fargene som ble brukt da huset var nytt, men de er fra den tiden og underbygger tydelig husets stil og karakter. Når han jobber med eldre hus, kan det være en balansegang mellom å finne farger som passer huset, og farger som er gode å leve med for en moderne familie. Her var ikke det noe problem, for den duse gulfargen og gråfargeskalaen kunne nesten vært hentet ut av dagens fargekart.

TEKSTIL: På gangen oppe står en av forfedrenes sjeselonger, nyrestaurert og trukket i et stoff i dyp olivengrønn med broderier i en kjølig grønn farge.